

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'
תלה"מ 39860-09-20
תה"ס 39922-09-20
תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

לפני כבוד השופטת מירה רום פלאי

תובעת מ' ר' ל'
ע"י ב"כ עוה"ד רות דיין-וולפנר

נגד

נתבע ג' ת' ל'
ע"י ב"כ עוה"ד גלית ברוש

פסק דין

1
2
3
4
5
6
7
8
9
10
11
12
13
14

בין הצדדים התנהלו ומתנהלים בבית משפט זה סך הכל 11 הליכים משפטיים (לא כולל חמישה הליכי בר"ע והליך ערעור לבית המשפט המחוזי וכן הליך בר"ע לבית המשפט העליון).

מתוך כל ההליכים נותר להכריע בשלושה הליכים שהגישה התובעת (להלן: "האם" או "האישה") כנגד הנתבע (להלן: "האב" או "האישי"):

תלה"מ 39830-09-20 תביעת מזונות ומדור לקטינים;

תלה"מ 39860-09-20 תביעה בעניין קטינים;

ותלה"מ 11541-06-22 תביעה כספית לדמי שימוש ראויים והשבת כספים.

בנוסף יש להכריע במחלוקת שנותרה פתוחה בתביעה לאכיפת הסכם בתה"ס 39922-09-20, לאחר שניתן פסק דין חלקי ביום 11.09.22.

בראשיתם ההליכים התנהלו בפני חברי סגה"נ כב' השופט נחשון פישר, ולנוכח מניעותו לדון בהליכים בהם מייצגת ב"כ האישה הנוכחית, התיק הועבר לטיפול.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'
תלה"מ 39860-09-20
תה"ס 39922-09-20
תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

רקע עובדתי ודיוני

- 1
- 2
- 3 1. הצדדים נישאו זל"ז כדמו"י ביום 16.05.12 והתגרשו זמ"ז ביום 26.10.20.
- 4 2. מנישואי הצדדים נולדו שני ילדיהם הקטינים: ד' יליד 31.05.13 (כיום בן כעשר וחצי שנים) ו-
5 א' יליד 30.08.18 (כיום בן כחמש שנים) (להלן: "הקטינים").
- 6 3. עובר לנישואי הצדדים, חתמו הם על הסכם ממון שקיבל תוקף של פסק דין ביום 14.05.12
7 בבית משפט זה בפני חברתי כב' השופטת חני שירה (להלן: "הסכם הממון").
- 8 4. ביום 13.12.18 הצדדים רכשו דירת מגורים במגדלי "xxx" ברחוב xxxxxx (להלן:
9 "הדירה" או "הדירה ב"xxxxx"), אשר בעניינה הוכרע בפסק דין חלקי מיום 11.09.22, כי,
10 הזכויות עליה, שייכות לשני הצדדים בחלקים שווים.
- 11 5. בין הצדדים התנהל הליך יישוב סכסוך שנפתח בחודש 05/2020. ביום 15.07.20 הגישה האישה
12 בקשה לצו הגנה במעמד צד אחד, בטענה כי האיש נהג בה באלימות וביצע בה עבירות של ניסיון
13 לאונס, מעשים מגונים והטרדה מינית. בדיון ניתן צו לפיו האיש הורחק מהדירה המשותפת.
- 14 6. ביום 27.07.20 התקיים דיון במעמד הצדדים, בסיומו הם הגיעו להסכמות וחתמו על הסכם
15 שקיבל תוקף של החלטה שיפוטית, ובכלל זה: הצדדים יפנו להליך גישור, האיש לא יכנס
16 למתחם המגורים עד להחלטה אחרת, ייקבע דיון לעוד 60 ימים, וכן הוסכמו זמני שהות של
17 האב עם הקטינים.
- 18 7. ביום 01.10.20 הגיש האיש בקשה במסגרת הליך של צו הגנה ועתר לאפשר לו לשוב לדירה.
19 נקבע דיון במעמד הצדדים שהתקיים ביום 07.10.20, בסיומו הצדדים הגיעו להסכמות נוספות
20 שקיבלו תוקף של החלטה שיפוטית, ובכללן: האישה תפנה את הדירה ביום 01.02.21 אליה
21 ייכנס האיש, שאז בתוך ארבעה ימים יופקדו בידי ב"כ האישה דאז סך של 200,000 ₪
22 "כשבקשר לסכום זה כל צד שומר לעצמו את מלוא טענותיו, לרבות לגבי השאלה האם הוא
23 על חשבון מזונות, מדור, רכוש, שכר דירה ראוי, או כל זכות או חיוב אחר", כך נקבע.
- 24 8. בין לבין, הגישה האישה הליכים נוספים כנגד האיש: ביום 16.09.20 הגישה האישה תביעות;
25 תביעה לאכיפת הסכם ופירוק שיתוף, תביעה למשמורת ותביעה למזונות קטינים; ביום
26 26.05.21 הגישה האישה בקשה נוספת לצו הגנה במעמד צד אחד כנגד האיש, והבקשה נדחתה,
27 וכן נדחתה בקשתה הנוספת לצו הגנה מיום 04.07.22; ביום 06.06.22 הגישה האישה תביעה
28 לדמי שימוש ראויים והשבת כספים כנגד האיש.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 20-09-39830 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 20-09-39860

תה"ס 20-09-39922

תלה"מ 22-06-11541

תיק חיצוני:

9. ביום 11.09.22 ניתן כאמור פסק דין חלקי בתביעה לאכיפת הסכם, במסגרתו נקבע כי הדירה
באזור xxxxx שייכת לשני הצדדים בחלקים שווים, בנוסף לחיובו של האיש לרכוש לאישה דירת
ארבעה חדרים באזור xxxxxx. בנוסף ניתן צו לפירוק השיתוף בדירה באזור xxxxx, בדרך של מכירתה
בשוק החופשי למרבה במחיר. על פסק דין זה הגיש האיש ערעור לבית המשפט המחוזי, ובפסק
דין מיום 26.09.23, נדחה הערעור על ידי ההרכב בבית המשפט המחוזי.
10. נותר להכריע בתביעות בעניין הקטינים, מזונות, דמי שימוש, ובמחלוקת אודות סיווג כספים
בסך של 4 מיליון ₪ במסגרת התביעה לאכיפת הסכם, אשר לטענת האיש ניטלו מהחברה
שבעולותו ויש להפחיתם משווי הדירה ולהשיבם לו, ואילו לטענת האישה אין להחריגם.
11. הצדדים מנהלים את ההליכים כבר משנת 2020. התקיימו שמונה דיונים (לא כולל הדיונים
בהליכי צו ההגנה), מתוכם שלושה דיוני הוכחות וכן דיון בו נשמעו סיכומים בעל פה. למרות
שמספר פעמים היו הצדדים על סף הסכמות אשר היה בהן לסיים את כל ההליכים ביניהם
ולאפשר להם להתרכז בטיפול בילדיהם הקטינים, לבסוף לא עלה בידם לעשות כן.
- 13
- 14 **תלה"מ 20-09-39860 - התביעה בעניין הקטינים**
- 15
12. האם הגישה תביעה ל"משמורת קטינים" במסגרתה טענה כי טובת הקטינים שמשמורתם
תהא אצל אמם וייקבעו זמני שהות עם האב. לטענתה היא ההורה המטפל הדומיננטי והעיקרי
של הקטינים מיום שנולדו. מנגד, האב ביקש לקבוע אחריות הורית משותפת וזמני שהות
שוויוניים או לחלופין משמורת בלעדית לאב.
13. מכון שלם מונה כמומחה לבדיקת מסוגלותם ההורית של הצדדים, בשל טענותיהם ההדדיות
בנוגע לתפקודם ההורי; לאב טענות על תפקוד הורי לקוי של האם בשל התמכרות לאלכוהול,
מצב נפשי בלתי יציב והזנחת הילדים. לאם טענות על אלימות והזנחת הילדים מצד האב.
14. ביום 11.11.21 הוגשה חוות דעת מכון שלם, ולאחר שנערכו בדיקות ואבחונים שונים להורים
ולקטינים, חוות הדעת המליצה על אחריות הורית משותפת וזמני שהות שווים, וכן ניתנו
המלצות טיפוליות לקטינים ולהורים, לרבות תיאום הורי, הדרכת הורים, ומתן סמכויות
לעו"ס לפתרון מחלוקות בעניין זמני שהות.
15. ביום 13.04.22 הוגש תסקיר עם המלצות על חלוקת זמני שהות שווים של ההורים עם
הקטינים, בהתאם לחוות דעת מכון שלם ולהסכמות ההורים: אצל האב- בשבוע 1: בימים ב',
- 28

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 39860-09-20

תה"ס 39922-09-20

תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

- 1 ד', ה'; בשבוע 2: בימים א', ג', ו'-ש', כולל לינה, ביתר הימים אצל האם. איסוף והחזרה
- 2 מהמסגרות. כן הומלץ על חלוקה שווה בחגים ובחופשות, וניתנה תכנית טיפול בהתאם
- 3 להמלצות מכון שלם.
- 4 16. לטענת האם, האב מפר את זמני השהות שנקבעו ומסכל את הליך התיאום ההורי. לפיכך היא
- 5 מבקשת להורות עליו לקיים את זמני השהות שהומלצו, וכן למנות מומחה מטעם בית המשפט
- 6 לצורך קיום הליך תיאום הורי. עוד התבקש להורות לאב להימנע מלהטיס את הקטינים
- 7 במטוס הפרטי, אלא בהסכמת שני ההורים.
- 8 17. לטענת האב, הצדדים נושאים באחריות הורית משותפת על ילדיהם הקטינים ומקיימים זמני
- 9 שהות שווים. האב מקיים את אחריותו ההורית ביחס לקטינים ומקיים את זמני השהות
- 10 כראוי. כל אחד מהצדדים החל בהדרכה הורית אצל פסיכולוג המטפל בקטין ד'.

דיון והכרעה

- 11
- 12 18. הדיון בשאלת ה"משמורת" הוא דיון עקר במובנים רבים. מדובר במונח יציר הפסיקה שכבר
- 13 אינו שגור ורווח בהיבטים רבים של השיח המשפטי הנוהג ואף הוצא, הלכה למעשה, מתקנות
- 14 בית משפט לענייני משפחה (סדרי דין), התשפ"א – 2020.
- 15 19. שיקול העל המנחה את בית המשפט בבואו להכריע בענייני קטינים הוא טובתם של הקטינים
- 16 הספציפיים, במסגרת המארג המשפחתי הקיים ובנסיבות המשפחתיות הספציפיות.
- 17 20. מתוך ממצאי חוות דעת מכון שלם, אשר לא נסתרו, עולה כי שני הצדדים על מגבלותיהם
- 18 ויכולותיהם, הם בעלי מסוגלות לדאוג ולספק את צרכיהם הקונקרטיים של הקטינים, אולם
- 19 מסוגלותם ההורית טעונה שיפור. שניהם אוהבים את הקטינים ומעורבים בחייהם, אך אינם
- 20 מצליחים להפריד בין הסכסוך ביניהם ובין הצורך של הקטינים בהורות הממוקדת בצרכיהם,
- 21 במקום במאבק ההורי. מאבק, אשר טומן בחובו סיכון להתפתחותם התקינה הרגשית
- 22 והקוגניטיבית של הקטינים. עוד הועלה ממצא מדאיג במהלך הבדיקות בנוגע למצבו הרגשי
- 23 והלימודי של הקטין ד'.
- 24 21. בין ההורים מתקיימים זמני שהות שווים וזהים עם הקטינים, אשר זקוקים לנוכחות רציפה
- 25 ונרחבת של שני הוריהם, כפי שמשקף גם בממצאי חוות הדעת של מכון שלם. זו גם טובת
- 26 הקטינים, ופרט כאשר לקטין ד' קשיים רגשיים, וחשוב לשמור על יציבות בחייו.
- 27 22. הצדדים הסכימו לאמץ את המלצות התסקיר בוגע לחלוקת זמני השהות (ראו הודעת האם
- 28 מיום 28.04.22 והודעת האב מיום 09.05.22), זולת בנוגע לעניין יציאת הקטינים לחו"ל ולעניין

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 20-09-39830 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 20-09-39860

תה"ס 20-09-39922

תלה"מ 22-06-11541

תיק חיצוני:

- 1 השבת הקטינים בימי מחלה. בהעדר התנגדות האב לאמץ את הסתייגויות האם בעניינים אלו,
- 2 בית המשפט נעתר להן, כמו גם להערת האב בעניין ימי המחלה.
- 3 23. מכל החומר שלפניי, לרבות טענות הצדדים, עדויותיהם, חוות הדעת והתסקיר שהוגשו בהליך,
- 4 הגעתי לכלל מסקנה כי המלצות חוות הדעת והתסקיר מתיישבות עם טובתם של הקטינים
- 5 ומותאמות לצרכיהם.
- 6 24. אשר על כן, ניתן תוקף של פסק דין לחוות דעת מכון שלם ולהמלצות התסקיר, הן בעניין דרכי
- 7 הטיפול להורים ולקטינים והן בעניין האחריות ההורית וזמני השהות, בכפוף לשנינויים
- 8 שהוסכמו על הצדדים ע"פ הודעתם לעיל. כמו כן, טובת הקטינים מחייבת שההורים יקבלו
- 9 כלים שיסייעו להם לנהל תקשורת מיטיבה, ולפיכך על הצדדים להשתלב בהליך תיאום הור,
- 10 מיד לאחר פרסום פסק הדין.
- 11 25. כל אחד מההורים יהא אחראי על הקטינים בימים בהם הם שוהים עמו. קרי- כאשר אין
- 12 מסגרת חינוכית מכל סיבה (מחלה, שביתה, חופשה, מלחמה, וכיו"ב), ההורה האחראי על
- 13 הקטינים, הוא ההורה אצלו הם ישוהו באותו יום, החל מהשעה שמונה בבוקר.
- 14 26. על כל אחד מההורים להקפיד ולשמור על זמני השהות כפי שנקבעו. בכל פעם בה אחד
- 15 מההורים אינו יכול, מכל סיבה שהיא, לשהות עם הקטינים בהתאם לזמני השהות, הוא יהא
- 16 אחראי על השגחה מתאימה עבורם.
- 17 27. אציין כי רגע לפני פרסום פסק הדין פנתה האם בבקשה למתן צו הגנה על פי חוק למניעת
- 18 אלימות במשפחה תשנ"א-1991, בטענה כי בנם הקטין של הצדדים סיפר כי האב היה אלים
- 19 כלפיו ועיקם לו את היד. עקב הטענות הקשות, ניתן צו במעמד צד אחד, אולם ביום
- 20 26.11.2023, לאחר דיון בו נחקרו הצדדים, נקבע בהסכמתם כי הצו יבוטל וכי הם יפנו ויתחילו
- 21 טיפול משפחתי והדרכה הורית תוך שבעה ימים, אצל המטפלת הגב' אסנת חזן.
- 22 28. בנוגע להטסת הקטינים במטוסו הפרטי של האב, בית המשפט חוזר על החלטתו מיום
- 23 16.03.22 כי נדרשת הסכמת שני ההורים. יצוין כי בר"ע שהגיש האב על החלטה זו נדחתה
- 24 בבית המשפט המחוזי ביום 19.04.22, ואף בבית המשפט העליון ביום 29.05.22.
- 25 29. אדגיש שוב כי עצמת הסכסוך בין הצדדים והמחלוקות הכספיות ביניהם לעיתים שיבשו
- 26 ומשבשים את אחריותם ומסוגלותם ההורית. טובתם של הקטינים מחייבת כי בהתאם
- 27 להחלטה שקיבלה תוקף שיפוטי אתמול, הם יפנו באופן מידי לטיפול. חלק ניכר משיקום

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 20-09-39830 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 20-09-39860

תה"ס 20-09-39922

תלה"מ 22-06-11541

תיק חיצוני:

- 1 מצבם הרגשי של הקטינים והבראת המשפחה כולה, טמון בהפסקה מוחלטת של הכפשת
2 ההורים אחת את השני, וההפך.
- 3 30. דרך ארוכה לפנייהם של ההורים בגידול הקטינים, וקיימת חשיבות מכרעת לשיח מכבד ושיתוף
4 פעולה ביניהם בכל הנוגע לילדיהם לצורך שמירת טובתם. הצלחת פרויקט ההורות המשותפת
5 תלויה בהם וביכולת שלהם לשתף פעולה, ואחריותם לילדיהם הקטינים היא עליונה
6 ומשותפת.

7

8

תלה"מ 20-09-39830 - תביעת המזונות

9

טענות הצדדים

- 10 31. לטענת האם, יכולותיו הכלכליות של האב עצומות, מדובר באדם עתיר ממון ונכסים, בעל
11 עסקים משגשגים המצויים בנסיקה מתמדת בארץ ובחו"ל, מחזיק בבעלות מספר חברות
12 מצליחות, אולם האב מסתיר את הכנסותיו במכוון ובאופן בוטה. זאת, בעוד שמצבה הכלכלי
13 בכי רע וחלה בו התדרדרות לרעה. האם, עו"ד במקצועה, עבדה במהלך החיים המשותפים
14 כשכירה בחברה בבעלותו של האב ועם פרוץ הסכסוך פוטרה בניגוד לדין. לאחר מכן ניסתה
15 להשתלב במספר עבודות אולם בשל התעמרות האב בכל הנוגע להשתתפותו בגידול הקטינים,
16 ניסיונותיה העלו חרס והיא איבדה את מקום עבודתה. כיום האם אינה עובדת.
- 17 32. עוד האם טוענת כי לאורך כל שנות הנישואים, הצדדים חיו ברמת חיים גבוהה של האלפיון
18 עליון, אשר כללה בין היתר רכישת דירת מגורים יוקרתית בשווי מיליונים, הוצאות רבות
19 וחסרות תקדים על טיסות, מסעדות, רכבים, מותגי יוקרה, מטוס פרטי בבעלות האב, ועוד.
20 הוצאות המשפחה עמדו על עשרות אלפי שקלים בחודש, והכל בזכות הכנסותיו של האב
21 מהחברות שבבעלותו ועסקיו.
- 22 33. מוסיפה האם וטוענת כי בשל הפערים העצומים בינה לבין האב, כמו גם התנהלותו הפוגענית
23 כאשר הוא מעכב את פירוק השיתוף בדירת הצדדים, מסרב לשלם לאם כספים המגיעים לה
24 כדין, לרבות מזונות זמניים שנקבעו, מפר החלטות ופסקי דין, ומאלץ אותה לפנות להליכי
25 הוצאה לפועל, האם נקלעה למצוקה כלכלית כזו שנמנע ממנה לספק לילדים מותרות להן
26 הורגלו, וכך נוצר מצב לילדים של "בית עשיר" ו"בית עני".

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 20-09-39830 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 20-09-39860

תה"ס 20-09-39922

תלה"מ 22-06-11541

תיק חיצוני:

- 1 34. האב מתנגד לסכומי המזונות המבוקשים. לטענתו, הצדדים הסכימו בהסכם הממון כי שיעור
2 הכנסת האב ייחשב 150% מהשכר הממוצע במשק, וכן יש להתחשב בפוטנציאל השתכרותה
3 של האם בסך 15,000 ₪ כעו"ד.
- 4 35. לטענת האב, הוא נושא בעיקר צרכי הקטינים, מבלי שהאם משתתפת בהוצאות אלו, שעה
5 שחלוקת זמני השהות בין ההורים שווה וזהה. לפיכך, מבקש האב שלא לחייבו כלל בתשלום
6 דמי המזונות, ולטענתו הוא מוכן לשאת בכל ההוצאות הנדרשות לקטינים.
- 7 36. עוד מבקש האב שלא לחייבו לשאת בהוצאות מדור הקטינים, בהתאם לסעיפים 42-49 להסכם
8 הממון, אשר לשיטתו קובעים כי הוא פטור מתשלום הוצאות מדור.

9

10

דיון בתביעת המזונות

- 11 37. סעיף 3(א) לחוק לתיקון דיני המשפחה (מזונות), תשי"ט-1959, קובע כי אדם חייב במזונות
12 ילדיו הקטינים לפי הוראות הדין האישי החל עליו. בעניינינו, הצדדים הם יהודים ועל כן החיוב
13 במזונות הקטינים ושיעורו ייבחן לפי הדין העברי, כפי שפורש בפסיקות בית המשפט העליון.
- 14 38. ביום 01.03.21 ניתנה החלטה למזונות זמניים, בה חויב האב במזונות כל אחד מהקטינים בסך
15 של 3,000 ₪ בחודש, וכן נקבע כי לנוכח פערי ההכנסות בין הצדדים, האב יישא בשיעור 70%
16 מהוצאות החינוך והוצאות רפואה חריגות. בנוסף חויב האב בהוצאות מדור בסך 3,800 ₪
17 שהיוו כ-40% מדמי השכירות שהיו אז 9,500 ₪. האב עתר להקטנת דמי המזונות והגיש
18 בקשות רשות ערעור על החלטות בית המשפט, אשר נדחו בבית המשפט המחוזי.
- 19 39. הקטינים בני עשר וחצי וחמש שנים כיום ובעת הגשת התביעה היו כבני שבע ו-שנתיים. כאמור,
20 ההורים מקיימים אחריות הורית משותפת ביחס לקטינים אשר מחלקים את זמנם בין
21 ההורים באופן שווה.
- 22 40. לאור גילם של הקטינים, לפי ההלכה שנפסקה בבע"מ 919/15 פלוני נ' פלונית [פורסם בבנו]
23 (19.7.2017) (להלן: בע"מ 919/15), מגיל שש שני ההורים חבים במזונות הקטינים מדין צדקה,
24 כאשר חלוקת הנשיאה במזונות בין ההורים תיעשה על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות מכל
25 המקורות, בנתון לחלוקת המשמורת הפיזית בפועל ובשים לב למכלול נסיבות המקרה.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'
תלה"מ 39860-09-20
תה"ס 39922-09-20
תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

1 41. לשם כך יש לבחון בראש ובראשונה את צרכי הקטינים, כאשר לצורך בחינת חלוקת נטל
2 הנשיאה בין ההורים, יש להבחין בין צרכים תלויי שהות לבין הצרכים שאינם תלויי שהות
3 (עמ"ש (ת"א) 14612-10-16 פ' ב' נ' א' ב' קטינה [פורסם בבנו] (20.12.2017)).

4

5

6

צרכי הקטינים

7 42. האם העריכה את צרכי הקטינים המשקפים לטענתה את רמת החיים לה הורגלו בסך של
8 10,320 ₪ עבור הקטין ד', וסך של 8,480 ₪ עבור הקטין א'. הוצאות המדור ואחזקתו הוערכו
9 על ידה בסך של 13,624 ₪. האם מבקשת להותיר את שיעור ההשתתפות בהוצאות חינוך
10 ורפואה חריגות ביחס של 30%-70% לטובת האב, וכן לעדכן את הוצאות המדור אשר עלו.

11 43. האם מוסיפה וטוענת כי לקטין ד' ישנה אלרגיה מסכנת חיים המחייבת התאמות רבות
12 הכרוכות בהוצאות נוספות, כמו גם טיפולים עבור קשיים רגשיים של הקטינים. לטענתה, לאור
13 עליית המחירים ויוקר המחיה, הוצאות הקטינים רק גדלו.

14 44. לטענת האב, צרכי הקטינים המבוקשים על ידי האם גבוהים מהמקובל. האב משלם את דמי
15 המזונות כנדרש בהתאם להחלטת בית המשפט בעוד שהאם עצמה אינה מקיימת את
16 ההחלטה, כאשר היא אינה רוכשת לקטינים בגדים ונעליים, צעצועים ומשחקים, ואינה נושאת
17 בשום הוצאה של הקטינים, לרבות חוגים, אלא האב בלבד הוא זה שנושא בהוצאות אלה בסך
18 של כ-3,000 ₪ בחודש. לטענתו הוצאות הקטינים עומדות על סך של כ-500 ₪ כל שבוע.

19 45. טענת האם בעניין צרכי הקטינים לא הוכחו כנדרש. אמנם, לתע"ר מטעמה צירפה מסמכים
20 רבים, בניסיון להוכחת טענתה, אך עם זאת, מעיון במסמכים לא מצאתי אסמכתה התומכת
21 בגובה ההוצאות עבור הקטינים הנטענות.

22 46. האם צירפה תדפיסי כרטיס אשראי ותדפיס חשבון בנק שבבעלותה, אולם לא ניתן ללמוד מהם
23 מהן ההוצאות עבור הקטינים, להבדיל מהוצאותיה שלה. עוד צירפה האם תצהיר של האב
24 במסגרת הליך הוצאה לפועל, בו הוא מודה בצרכי הקטינים. מהתצהיר עולה כי האב טוען
25 להוצאות כלכלה, מוצרי מזון וניקיון בעבורו ועבור שני הקטינים השוהים עמו מחצית מהזמן
26 בסך של 6,000 ₪ בממוצע כל חודש, אחזקת בית בסך של כ-7,500 ₪ לחודש וכן הוצאות ביגוד,
27 הנעלה, בריאות, פנאי ותרבות/חוגים והוצאות שונות של שני הקטינים בסך 3,000 ₪ לחודש
28 (סעיפים 11-16 לתצהיר האב בהליך ההוצאה לפועל).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 39860-09-20

תה"ס 39922-09-20

תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

- 1 47. כעולה מחקירתה הנגדית של האם, צרכי הקטינים פורטו על ידה ביתר. כך, אף שהאם עתרה
2 לחיוב האב בסך של כ-10,000 ₪, בעדותה לא ידעה להשיב מה מתוכם עבור צרכים הכרחיים,
3 אלא הפנתה לרשימת הצרכים שנערכה בעצת עורכות דינה (22.03.23, עמ' 40 ש' 3-4). האם
4 אישרה כי היא לא משלמת את חלקה עבור הוצאות החוגים בהתאם להחלטת בית המשפט,
5 ומכאן שלא נסתרה טענת האב כי הוא משלם מלוא הוצאות אלה (שם, עמ' 39 ש' 25-28).
- 6 48. זאת ועוד, הצרכים שפורטו בתע"ר של האם כוללים את הוצאות הקטינים שלדבריה
7 "משקפים את רמת החיים לה הורגלו [...] לאורך חיי הנישואין", בהתעלם מכך שבפועל כיום
8 הקטינים שוהים עם אביהם מחצית מהזמן (סעיף 37 לתצהיר האם).
- 9 49. האב אף הוא לא סיפק תמונה ברורה בנוגע לצרכי הקטינים. אמנם האב הצהיר בתע"ר כי
10 הוצאות הכלכלה של שני הקטינים אינן עולות על סך של 4,000 ₪ לחודש (2,000 ₪ לכל קטין).
11 עם זאת, כאמור בתצהיר שהגיש במסגרת הליך הוצאה לפועל, אשר לא נסתר על ידו, טען כי
12 לו ולקטינים הוצאות כלכלה, מוצרי מזון וניקיון בסך 6,000 ₪ לחודש, ובנוסף הוצאות ביגוד,
13 הנעלה, בריאות, פנאי ותרבות/חוגים והוצאות שונות של הקטינים בסך 3,000 ₪ לחודש
14 להערכתו, לא כולל הוצאות אחזקת מדור בסך 7,500 ₪ בחודש (סעיפים 14-16 לתצהיר).
- 15 50. כאשר האב נשאל על כך בחקירתו הנגדית, העיד כי ההוצאות משתנות מחודש לחודש, וכי יש
16 חודשים שהוא משלם 3,000 ₪. לשאלת בית המשפט כמה האב משלם על הקטינים במחצית
17 הזמן שהם אצלו, השיב שזה יכול לנוע סביב 6,000-7,000 ₪ לחודש, אבל לטענתו זה כולל
18 ניקיון, כך שבמקסימום משלם 4,500 ₪ בחודש עבור הקטינים (23.04.04, עמ' 59 ש' 1-7).
- 19 51. בנסיבות בהן שני הצדדים כשלו בהוכחת צרכיהם המדויקים של הקטינים, אין מנוס אלא
20 לאמוד את צרכיהם על פי התרשמות המבוססת על מארג הראיות, ובהתאם לסמכות בית
21 המשפט כשופט היושב בקרב עמו, לאור ניסיון החיים ובשים לב ליכולת הכלכלית של
22 ההורים (ע"א 93/85 שגב נ' שגב, פ"ד לט(3) 822).
- 23 52. לאחר שבחנתי את טענות הצדדים, את הראיות כולן, ולמדתי את התמונה המשפחתית כולה,
24 שוכנעתי כי עד לפרוץ הסכסוך הורי הקטינים סיפקו להם חיי שפע ומותרות, שבאו לידי ביטוי
25 במסגרות החינוך הכי טובות, ברכישת ביגוד והנעלה ממותגים ויקרים, סביבת מגורים
26 יוקרתית בה יוקר המחיה גבוה הרבה מעבר לממוצע, בחופשות יקרות, חוגים ופעילויות על פי
27 חפצם, ואפילו בטיסות במטוסו הפרטי של האב. לפיכך ובזהירות, צרכיהם הקבועים של
28 הקטינים מוערכים בסך של 6,000 ₪ לחודש לכל קטין, ובסה"כ 12,000 ₪ לשני הקטינים יחד,
29 כאשר סכום זה כולל את חלקם של הקטינים בהוצאות אחזקת שני הבתים של שני ההורים.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 20-09-39830 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 20-09-39860

תה"ס 20-09-39922

תלה"מ 22-06-11541

תיק חיצוני:

1

2

3

יכולותיהם הכלכלית של ההורים

4 53. בעת הערכת היכולת הכלכלית של ההורים, לצורך בחינת שיעור חיוב במזונות קטינים יש

5 להביא בחשבון הכנסות מכלל המקורות (ע"א 239/85 עמיצור נ' עמיצור, פ"ד מ(1) 147; בע"מ

6 3432/09 פלוני נ' פלונית [פורסם בנבו] (23.6.2009); בע"מ 919/15).

7 54. אין מחלוקת כי האב עתיר ממון, זכויות ונכסים. האב אמנם הצהיר כי הוא עובד שכיר

8 ומשתכר בסך ממוצע של 13,000 ₪ נטו לחודש. עם זאת, טענה זו הופרכה הן בעדותו והן

9 בחומר הראיות בתיק, מהם עולה כי האב ניסה להסתיר ולטשטש את חלקו בחברה ממנה

10 נמשכת משכורתו, ואף להסתיר מבית משפט הכנסות נוספות, מעבר לתלוש השכר אותו הציג,

11 כמו משיכת דיבידנדים בתור בעל מניות החברה, ובעל השליטה בחברה.

12 55. זאת ועוד, נלמד מהתצהיר שהגיש האיש בהליך ההוצאה לפועל כי הוצאותיו החודשיות

13 הקבועות עומדות על סך של 45,175 ₪ לחודש, על אף טענתו כי הוא עובד שכיר המשתכר כ-

14 13,000 ₪ בחודש. מעדותו עלה כי הוצאות גבוהות אלה משולמות על ידי החברה שבבעלותו.

15 כך אף רוה"ח של האב אישר בעדותו כי האב משלם מהחברה תשלומים פרטיים כגון חשמל,

16 משכנתא, חוגים וכו' (04.04.23 עמ' 48 ש' 3-1; עמ' 57 ש' 3-4).

17 56. כך גם עולה מעדותו של האב כי עת חיו הצדדים יחד, מימן הוא את מרבית הוצאות המשפחה

18 כולה, לרבות רכישות האם בסכומים גבוהים ולדבריו: "כלכלתי אותה כמו נסיכה" (שם, עמ'

19 57 ש' 17-26). עדותו של האב, נחרצת וחד משמעית ומעידה על יכולתו הכלכלית הגבוהה מאוד.

20 ברי כי עובדות אלו אינן מתיישבות עם שכרו הנטען.

21 57. אכן, הצדדים חתמו על הסכם ממון שאושר וקיבל תוקף של פסק דין ביום 14.05.12, במסגרתו

22 קבעו הצדדים בסעיף 34 כדלקמן: "בשל אופי עבודתו ופעילותו העסקית / כלכלית של הגבר

23 שהנה מורכבת ולא עקבית ועל מנת לחסוך הליכים משפטיים, יבקשו הצדדים לקבוע

24 בהסכם זה כי לעניין כושר השתכרותו של הגבר, במנותק מכל רישום אחר או עדות אחרת

25 לעניין כושר השתכרותו, תשמש ההסכמה כי כושר השתכרותו של הגבר הינו 150% מהשכר

26 הממוצע במשק. כלומר אם השכר הממוצע במשק הוא X יהיה כושר השתכרותו של הגבר

27 לעניין כל תביעה לעניין זה לפי כושר השתכרות של 1.5X בהתאמה" (ההדגשות הוספו-

28 מ.ר.פ.).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 39860-09-20

תה"ס 39922-09-20

תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

58. במועד אישור הסכם הממון בבית המשפט, העידה האם כדלקמן: "אני עו"ד במקצועי.
לבקשת בית המשפט אני מעיינת בסעיף 34. במידה ונפרדים וצריך לחשב את גובה המזונות
לילדים, החישוב יהיה לפי 150% מהשכר הממוצע במשק". ובהתאם נפסק: "לאחר שתוכן
ההסכם הוסבר והובהר לצדדים והם הצהירו כי עשו את ההסכם מרצונם החופשי, בהינם
את משמעותו ותוצאותיו, ניתן אישור ותוקף של פסק דין להסכם".

59. בסעיפים 22-24 לכתב התביעה למזונות האישה אף מפנה להסכם הממון בין הצדדים ואף
מצטטת מפורשות את סעיף 34 לעיל. האם לא מכחישה את המוסכם בהסכם הממון בעניין זה
(22.03.23 עמ' 28, 29).

60. חרף האמור, כפי שיפורט להלן, לא מצאתי כי הסעיף שנקבע הסכם הממון הנ"ל מעלה או
מוריד לעניין החיוב שייקבע למזונות הקטינים, בהתאם למכלול הנתונים שלפניי. כפי שקבעתי
בהחלטה מיום 29.04.21 לאחר שמיעת הצדדים בדיון: "אין בהסכם הממון כדי לפגוע בזכויות
הקטינים, בהתאם לסעיף 33 להסכם. הקטינים אינם צד להסכם ועל כן אינם כבולים
להסכמת הוריהם".

61. ודוק; סעיף 33 להסכם הממון קובע במפורש: "יודגש כי אין הסכם זה בא לפגוע בכל זכות
שתהיה לילדים במידה ויהיו לבני הזוג ילדים משותפים, על פי המגיע להם על פי כל דין".
אין ספק כי הסכמת הצדדים בסעיף 34 להסכם הממון פוגעת בקטינים ובזכויותיהם, בשים
לב לצרכיהם ולרמת החיים בה חיו עד לפרוץ הסכסוך בין הוריהם.

62. זאת ועוד, טובת הקטינים ושמירה על חוסנם הנפשי מחייבות כי סיפוק צרכיהם והתנהלותם
בכל אחד מהבתים בה הם חיים וגדלים תהיה לפחות דומה, גם אם לא שווה.

63. כפי שנקבע בבע"מ 919/05, בין השיקולים המרכזיים שיש להביא בחשבון לטובת קטינים הוא
כי "יש להימנע במידת האפשר בחלוקת נטל המזונות מיצירת "בית עשיר" ו"בית עני", ענין
שיש לו השלכות מורכבות מעבר להיבט החומרי-כלכלי, הן על "ההורה העני" והן על הילדים"
(סעיף 8 לחוות דעתו של כבוד השופט מ' מזוז).

24

25

אופן חישוב מזונות הקטינים:

64. כידוע, על פי הלכת בע"מ 919/15 שני ההורים חבים במזונות הקטינים מדין צדקה, כאשר
נקבעה נוסחה לחלוקת הנשיאה במזונות בין ההורים על פי יכולותיהם הכלכליות היחסיות
מכל המקורות, בנתון לחלוקת זמני השהות בפועל ובשים לב למכלול נסיבות המקרה.

28

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 39860-09-20

תה"ס 39922-09-20

תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

- 1 65. הנוסחה שנקבעה בהלכת בע"מ 919/15 היא כלי עזר המסייע לבית המשפט, כאשר עליו
2 להפעיל שיקול דעת שיפוטי בכדי להגיע לשיוויון מהותי לרווחת הקטין והוריו. שימוש
3 בנוסחאות מתמטיות דורש חפיפה מדויקת בנתונים. לכל משפחה יש את הנתונים שלה ועל כן
4 יש לייצר לכל משפחה את הנוסחה המתאימה לה בהתאם להנחיות שנקבעו בבע"מ 919/15.
- 5 66. לצורך פסיקת שיעור המזונות, מן הראוי כי בית המשפט ייקח בחשבון את מכלול נסיבותיו
6 של כל מקרה ומקרה לצורך קביעת החיוב הראוי בהתאם לטובת הילד ורווחתו. ראו לעניין זה
7 סעיפים 40 ו-126 לחוות דעתו של כבוד השופט פוגלמן, דאז, כיום- מ"מ נשיאת בית המשפט
8 העליון בהלכת בע"מ 919/15.
- 9 67. על פי הלכת בע"מ 919/15 לבית המשפט שיקול דעת רחב באשר לקביעת דמי המזונות בפועל
10 ובאשר לקביעת אופן חלוקת הנשיאה במזונות בין ההורים, בהתאם לנסיבותיה של כל משפחה
11 ומשפחה. תפקידו של בית המשפט הוא למצוא את הנוסחה הראויה והמתאימה אשר תייצר
12 מנגנון תשלום מזונות הקטינים בשני הבתים ועל ידי שני ההורים, למשפחה שלפניו ובהתאם
13 לנתונייה ונסיבותיה.
- 14 68. אמנם בהסכם הממון הצדדים הסכימו להעמיד את תקרת השכר של האב עד לגובה של 150%
15 מהשכר הממוצע במשק, עם זאת אין בהסכם הממון כדי לפגוע בזכויות הקטינים כאמור, אשר
16 צרכיהם ושגרת החיים לה הורגלו, גבוהים בהרבה מאוד מהממוצע. לכך יש להוסיף את
17 העובדה שכאשר חיו הצדדים יחד ואף לאחר שנפרדו, מימן האב את מרבית הוצאות המשפחה
18 כולה, וכך גם כיום מממן את מרבית הוצאות הקטינים כטענתו.
- 19 69. בתע"ר האב הצהיר כי הוא בלבד נושא במלוא הוצאות הקטינים הקבועות והחריגות, ולטענתו
20 יתר צרכי הקטינים מסופקים ומשולמים על ידו, בין אם מדובר בצרכים תלויי שהות ובין אם
21 מדובר בצרכים שאינם תלויי שהות (סעיפים 17-26 לתע"ר האב).
- 22 70. בנוסף בסיכומיו טען האב בעצמו: "הילדים נמצאים אצלי חצי מהזמן, אני משלם את כל
23 החוגים למרות פסיקת בית המשפט. אני מציע שמהיום ועד עולם, אני אקח מאה אחוז
24 מהוצאות הילדים, בתי ספר, קייטנות, חוגים. שהם אצלה היא לא צריכה לקבל כסף אם אני
25 לוקח את כל ההוצאות. אני מציע אפס לטובת המזונות עבור הקטינים ומבקש מאה אחוז
26 הוצאות. גם ככה היא לא משלמת. אם יהיה להם בר מצווה, טיסות לחו"ל, כל מה שצריך,
27 עליי". בכך יש כדי ללמד על יכולתו של האב לשאת במלוא צרכיהם של הקטינים.
- 28 71. אלא שקביעה על פיה האב יישא במאה אחוז מהוצאות הקטינים, תפגע במערכת היחסים בין
29 האם לקטינים, תכרסם בהורותה של האם, תעניק שליטה מוחלטת של האב בחיי הקטינים

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 39860-09-20

תה"ס 39922-09-20

תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

- 1 ללא התחשבות במקומה של האם, תפר את האיזון בין שני ההורים, ובסופו של יום, תזיק
2 לקטינים ולחוסנם הרגשי.
- 3 72. יוצא אפוא כי, העמדת תקרת השכר של האב עד לגובה 150%, בעת בה הוכח כי הוא משתכר
4 ומרוויח הרבה יותר, פוגעת בטובת הקטינים ובחוסנם החומרי והנפשי, ועל כן הם אינם
5 מחויבים בהסכם.
- 6 73. מכל המפורט לעיל, בשל הפער המשמעותי בין היכולות הכלכליות של ההורים לטובת האב,
7 בשים לב כי האם אינה עובדת, הגם שיש לה פוטנציאל השתכרות במקצועה כעו"ד, בהתחשב
8 בעובדה שהאב הוא זה שמאז ומתמיד מימן את רוב הוצאות הקטינים, ככולן, וכך אף מבקש
9 לממן, לרבות באמצעות החברה שבבעלותו, נקבע כי על האב לשאת בכל הוצאותיהם הקבועות
10 של הקטינים שהוערכו בסך של 12,000 ₪, קרי- 6,000 ₪ לחודש לכל קטין.
- 11 74. עם זאת, הואיל והקטינים נמצאים תחת אחריות הורית משותפת ומחלקים את זמנם בין
12 הוריהם באופן שווה, והאב ממילא נושא באופן ישיר במחצית ההוצאות הקבועות במחצית
13 הזמן שהקטינים שוהים עמו, הרי שיש לחייבו לשלם לידי האם עבור הוצאות הקטינים עת
14 הם שוהים עמה מחצית מהוצאות האלה בסך של 6,000 ₪ לחודש, קרי- 3,000 ₪ לכל קטין.
- 15 75. אשר לרכיב המדור, בהתאם להסכם הממון שאושר וקיבל תוקף של פסק דין, האם זכאית
16 לדירה בת ארבעה חדרים באזור xxxxxx. בהקשר זה נקבע בסעיף 47 להסכם: **"הדירה תשמש**
17 **לצורך מגורים של האישה והילד ו/או הילדים ותשמש כמדורם המלא לכל דבר ועניין"**.
18 בהתאם לפסק הדין שניתן לפירוק שיתוף ביום 11.09.22, האם תקבל דירה בxxxxx, ומכאן
19 שאין מקום לחייב את האב בהשתתפות במדור.
20
- 21 76. **לסיכום תביעת המזונות**
- 22 א. האב ימשיך לשלם לידי האם עבור מזונות הקטינים סך של 3,000 ₪ בחודש עבור כל קטין
23 ובסה"כ 6,000 ₪ לחודש עבור שני הקטינים, סכום זה כולל את הוצאות אחזקת מדור
24 (להלן: "דמי המזונות").
- 25 ב. החל ממועד בו תימסר חזקה בדירה בxxxxx לה האם זכאית לפי הסכם הממון או
26 מהמועד בו תשולם מחצית מהתמורה בגין הדירה המשותפת, על פי המוקדם ביניהם,
27 השתתפותו של האב בתשלום המדור ייפסק. עד אז, האב ימשיך לשאת בחלקם של
28 הקטינים בהוצאות המדור בסך 3,800 ₪, כפי שנקבע בהחלטה מיום 01.03.21.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 20-09-39830 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 20-09-39860

תה"ס 20-09-39922

תלה"מ 22-06-11541

תיק חיצוני:

1 ג. אל נוכח הפער בהכנסות ההורים אף לאחר העברת דמי המזונות לאם, ההורים יישאו
2 בחלקים של 70% האב ו-30% האם בהוצאות החינוך ובהוצאות הרפואה של הקטינים.
3 הוצאות אלו כוללות: הוצאות החינוך, בהתאם לדרישת מוסדות חינוך, לרבות: גן, בית
4 ספר, סל תרבות, צהרון, מחזור קייטנה אחד בחופשת הקיץ, הוצאות הנדרשות מההורים
5 על ידי בית הספר, ציוד בית ספר, חוג אחד, טיולים, תנועת נוער, שיעורים פרטיים,
6 אבחונים שונים ע"פ גורם מטפל וכיו"ב; וכן הוצאות רפואיות של הקטינים שאינן
7 ממומנות על ידי קופת החולים, לרבות תשלומים לקופת חולים, טיפולי שיניים, טיפולים
8 אורתודנטיים, משקפי ראייה, וכל הוצאה רפואית אחרת הנדרשת לקטינים, הכול כנגד
9 הצגת אסמכתאות בכתב אחד לשני.

10 ד. ככל ותתעורר מחלוקת בדבר נחיצות ההוצאה על פי סעיף זה, יפעלו הצדדים בהתאם
11 להמלצת גורם המוסכם עליהם, ובהעדר גורם כאמור יפעלו בהתאם להמלצת הגורם
12 החינוכי או הרפואי הרלוונטי (רופא, מחנך כיתה, או יועץ ביי"ס).

13 ה. דמי המזונות ישולמו ביום הראשון לכל חודש, עבור כל חודש מראש, ויהיו צמודים למדד
14 הידוע היום. חישובי הצמדה יערכו אחת לשלושה חודשים ללא תשלום הפרשים למפרע.

15 ו. דמי המזונות ישולמו עד הגיעו של כל קטין לגיל 18 או עד סיום לימודיו התיכוניים על פי
16 המאוחר ביניהם (להלן: "מועד הבגירות"). ממועד הבגירות ועד לסיום שירות חובה
17 צבאי, לאומי או התנדבותי של כל אחד מהקטינים, יישא האב בשליש מסכום המזונות
18 בו נשא עד לאותו מועד.

19 ז. פיגור בתשלום דמי המזונות והמדור יגרור תשלומי הפרשים כחוק מהיום שהיה מיועד
20 לביצוע התשלום ועד ליום התשלום בפועל.

21 ח. קצבאות המשולמות מהמוסד לביטוח לאומי תשולמנה לידי האם, בנוסף לדמי המזונות.

22

23 **תה"ס 20-09-39922 - סיווג הכספים שבמחלוקת בתביעה לאכיפת הסכם**

24

25 77. במסגרת כתב ההגנה בתביעה שהגישה האישה כנגד האיש, טען הוא כי מתוך כספי תמורת

26 מכירת הדירה המשותפת יש להחריג סך של 4 מיליון ₪ אשר שולמו ממקורותיו המופרדים

27 והמוגנים על ידי הסכם הממון ולפיכך הם שייכים לו והוא זכאי להשיבם.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 20-09-39830 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 20-09-39860

תה"ס 20-09-39922

תלה"מ 22-06-11541

תיק חיצוני:

- 1 78. לטענת האיש, לצורך רכישת דירת הצדדים בתמורה של 7.5 ₪, האישה לא השקיעה שקל אחד
2 ואילו האיש נטל הלוואה מובטחת במשכנתא בסך 4 מיליון ₪ וכן השקיע כספים ממקורותיו
3 העצמאיים, לרבות מהחברה המצויה בבעלותו, בסך כולל של 4.1 מיליון ₪. לטענתו, האישה
4 הודתה בחתימת ידה ובקולה כי היא אינה זכאית לכספים שהשקיע בדירה וכי במצב של פירוד
5 יש להשיב לחברה את ה-4 מיליון ₪.
- 6 79. אשר על כן לטענתו, משווי הדירה בxxxx יש להפחית הן את שיעור המשכנתא שנלקחה על ידי
7 הצדדים (4 מיליון ₪) והן את הכספים שהביא האיש מהחברה שבעלותו וממקורותיו
8 העצמאיים והפרטיים (כ-4 מיליון ₪ נוספים).
- 9 80. לטענת האישה, יש לדחות את טענת האיש להחרגת סך של 4 מיליון ₪ מתוך שווי דירת
10 הצדדים, בהעדר כל אסמכתה כי מדובר בהלוואה שנטל לצורך רכישת הנכס. לטענתה
11 מהמסמכים שצירף האיש עולה כי חלק גדול מהסכומים נמשכו על ידו כדיבידנד, קרי-
12 כהכנסה ולא כהלוואה. עוד לטענתה, הכנסות הצדדים שהוטמעו בדירה המשותפת אשר
13 נרשמה במוסדות השונים על שם שני הצדדים בחלקים שווים בזמן אמת, מהוות חלק בלתי
14 נפרד משווי הדירה, ולכן שאלת מקור הכספים שהושקעו בדירה אינה רלוונטית.
- 15 81. האישה מוסיפה וטוענת, כי סעיף 21 להסכם קובע כי כל חובותיו של האיש יונחו על כתפיו
16 בלבד ולאשה אין כל שותפות או אחריות לגבי החובות. מכאן לשיטתה, טענת האיש לפיה נטל
17 כספים בגובה של מעל 4 מיליון ₪ אותם היא נדרשת להשיב מחלקה במכירת הדירה- מנוגדת
18 להסכם. לפיכך מבוקש להורות כי למעט החזר המשכנתא, יתרת התמורה תחולק באופן שווה.
19 עוד מבוקש להורות כי הסכום של 200,000 ₪ אותו זכאי לקזז האיש בהתאם להסכמותיהם,
20 יקוזז באיזון המשאבים הסופי, לאחר פירוק השיתוף בדירה.

21

22

דיון והכרעה

- 23 82. בפסק הדין החלקי מיום 11.09.22 נקבע כי זכויות הבעלות בדירה בxxxx שייכת לשני הצדדים
24 בחלקים שווים, וכן נקבע כי יבוצע פירוק שיתוף בדירה. ביחס למחלוקת הצדדים בעניין
25 כספים בסך 4 מיליון ₪, שלטענת האיש הוא שילם לצורך רכישה הדירה ממקורותיו הנפרדים,
26 נקבע כי יופקד סך של 4 מיליון ₪ בחשבון נאמנות שייפתח על ידי כונסי הנכסים שמונו, וזאת
27 עד להכרעה סופית בעניין כספים אלה בפסק דין משלים. הערעור שהוגש על פסק הדין החלקי
28 נדחה בבית המשפט המחוזי.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 39860-09-20

תה"ס 39922-09-20

תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

- 1 83. כבר עתה יובהר כי מארג הראיות בתיק מוביל לכלל מסקנה כי האיש לא הרים את הנטל
2 להוכיח שהכספים בסך 4 מיליון ₪ ניתנו כהלוואה, או, שהם כספים מופרדים ומוגנים וכי יש
3 להשיבם לו בטרם חלוקת תמורת מכירת הדירה.
- 4 84. בסעיף 13 ואילך להסכם הממון קבעו הצדדים הסדר לעניין חלוקת הרכוש המשותף, רישומו
5 ומעמדו. בשל הרלוונטיות של סעיפים אלה למחלוקת שבין הצדדים, אביא להלן חלק
6 מהסעיפים הרלוונטיים לענייננו (ההדגשות אינן במקור - מ.ר.פ.):
- 7 סעיף 13: "הצדדים מצהירים ומסכימים כי רק רכוש שהוסכם או יוסכם עליו
8 מראש, בכתב ועל דרך הרישום כי הוא שייך לשני הצדדים גם יחד, יחולק בין
9 הצדדים בזמן הפרידה או הגירושין. ברם, הרכוש יחולק לפי חלקים אשר
10 עליהם יסכימו בעת רכישת הרכוש או הזכות ויקפידו על רישומו בהתאם".
- 11 סעיף 14: "באין רישום, יחולק הרכוש לפי תרומת כל צד לרכישת אותו רכוש
12 על פי תיעוד מתאים".
- 13 סעיף 15: "לא יהיה בפירות של כל רכוש משותף ושימוש משותף בפירות של
14 רכוש משותף כדי להצביע על כוונה להתחלק באותו רכוש שלא לפי החלוקה
15 הרשומה".
- 16 סעיף 16: "הצדדים מסכימים כי אין בעובדה כי הם גרים תחת קורת גג אחת
17 ואין בעובדה כי הם חיים חיי שיתוף ו/או מביאים או מגדלים ילדים יחד כדי
18 להביא את בן הזוג השני לשותפות בזכויות או חובות של אותו בן זוג, בבנקים,
19 או כלפי צדדים שלישיים וכדומה".
- 20 סעיף 21: "למען הסר ספק האישה מצהירה כי אם לגבר יש או יהיו חובות בין
21 אם פרטיים ובין בחברות או בכל עסק אחר בבעלותו, הם יונחו על כתפיו בלבד
22 ולאישה לא תהא כל שותפות או חבות או אחריות לגבי חובות אילו".
- 23
- 24 85. האם הכספים אשר האיש העביר מהחברה שבעלותו לצורך רכישת הדירה, בסך של 4 מיליון
25 ₪ ועל כך אין מחלוקת, הם כספי הלוואה או משיכת דיבידנד / הכנסה, כאשר הדירה נרכשה
26 על ידי שני הצדדים בחלקים שווים ואף החל הליך רישום הזכויות על שם שני הצדדים; והאם
27 יש להשיב כספים אלו לחברה בבעלות האיש, מתוך כספי התמורה שיתקבלו ממכירת הדירה?
- 28 86. גרסת האיש ביחס לכספים אלה, הייתה מפותלת ומתפתלת, והשתנתה מעת לעת לאורך
29 ההליך, בניסיון לבסס את טענתו כי מקור הכספים מהחברה שבעלותו, נפרד מהרכוש
30 המשותף. כך בתחילה האיש טען כי מדובר ב"הלוואה ו/או כספים השייכים לחברה המצויה
31 בבעלותו; והן באמצעות מימוש רכוש שהיה רשום בבעלותו הפרטית" (סעיף 43 לכתב ההגנה
32 של האיש בתביעה לאכיפת הסכם); בתע"ר לא מופיעה המילה "הלוואה" ובמקום זאת נטען
33 כי מדובר בהון עצמי שצבר האיש במשך שנים באמצעות מכירת נכסים בחו"ל וכספים שנטל

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'
תלה"מ 39860-09-20
תה"ס 39922-09-20
תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

- 1 מהחברה שבבעלותו בגינם שילם מס דיבידנד (סעיף 43 לתע"ר האיש); בדיון טען שמדובר
2 בדיבידנד מוגן שהתחיל כהלוואה, וכי הכסף הפך להכנסה מוגנת (04.04.23, עמ' 60 ש' 11-15,
3 עמ' 61 ש' 31).
- 4 87. סעיף 13 להסכם קובע מפורשות כי: **"הרכוש יחולק לפי חלקים אשר עליהם יסכימו בעת**
5 **רכישת הרכוש או הזכות ויקפידו על רישומו בהתאם"** (ההדגשה שלי: מ.ר.פ.). האיש, שיזם את
6 ההסכם, ואף בחר את עורך ההסכם, עו"ד ח' ל', ידע היטב כי כאשר הצדדים חתמו יחדיו על
7 חוזה לפיו הם רוכשים נכס במשותף- יש לכך משמעות משפטית. בעת רכישת הדירה ורישום
8 הערת האזהרה, אם רצו הצדדים לאפיין את שיעור הזכויות בהתאם להשקעות הכספיות מצד
9 כל אחד מהם, הרי שהיה עליהם להקפיד על רישום בהתאם לדרישת הסעיף לעיל. מאחר שלא
10 עשו כן בזמן אמת, כפי שכבר נקבע בפסק דיני מיום 11.09.22, כוונתם במועד רכישת הדירה
11 היתה, לשיעור זכויות שווה של שניהם בדירת המגורים.
- 12 88. עו"ד ח' ל' שערך את הסכם הממון זומן להעיד. בחקירתו הנגדית נשאל האם כל עוד האיש לא
13 רשם את ההלוואה, ובהינתן הסעיף שאומר שהרישום הוא הראיה המכרעת והחובות הם
14 נפרדים, ומכאן שהאישה לא חבה בהם, השיב העד: **"פשיטה לפי ההסכם את צודקת"** (עמ'
15 21, ש' 20-25, עמ' 21 ש' 14-15).
- 16 89. עיון במסמכים שהאיש בעצמו הגיש, מלמד כי לטובת רכישת הדירה הוא משך כספים
17 מהחברה שבבעלותו, באמצעות העברות בנקאיות מהחשבון העסקי לחשבון הפרטי שלו, אשר
18 הוגדרו כ"דיבידנד" ולא כ"הלוואת בעלים" כטענתו.
- 19 90. האיש צירף מסמך מיום 07.01.19 בו מבקש הוא מהבנק xxx לבצע העברה בסך 1.95 מיליון
20 ₪ מהחשבון העסקי לחשבון הפרטי שלו **"בגין דיבידנד"**, ולאחר מכן מבקש להכין צ'ק בנקאי
21 באותו סכום לטובת מוכרי הדירה. עוד צורף מסמך עליו חתום רו"ח מיום 08.01.19 לפיו
22 החברה מעבירה לבעל המניות-האיש סך של 1.95 מיליון ₪ **"ע"ח דיבידנד מהחברה"**. מסמך
23 נוסף שצורף מיום 08.01.19 מעלה כי האיש מבקש מבנק xxx לבצע העברה בסכום של 1.7
24 מיליון ₪ **"בגין דיבידנד"** (ראו נספח 4 למוצגי האיש עמ' 40-42).
- 25 91. באופן דומה ע"פ מסמכים שצירף האיש, בוצעו העברות כספיות נוספות מהחשבון העסקי של
26 האיש לחשבון הפרטי בסכומים שונים נמוכים יותר.
- 27 92. חרף האמור, האיש צירף מסמך מיום 23.08.20 מטעם רו"ח של החברה (נספח 4 למוצגי האיש
28 עמ' 61), כשלושה חודשים לאחר שהוגשה הבקשה ליישוב סכסוך, ממנו עולה כי לבקשת האיש
29 ועל פי הודעתו, לשם רכישת הדירה הוא נטל הלוואת בעלים בסך כולל של 3,096,000 ₪.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 20-09-39830 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 20-09-39860

תה"ס 20-09-39922

תלה"מ 22-06-11541

תיק חיצוני:

- 1 93. רוה"ח של החברה בבעלות האישי- מר ח' י', העיד מטעם האיש כי כאשר נמשכת הלוואת
2 בעלים, ככל והיא לא מוחזרת בשנה העוקבת משנת נטילתה, היא מדווחת כדיבידנד שעליו יש
3 לשלם מס דיבידנד. כאשר רוה"ח נשאל על המסמכים משנת 2019 ו-2020 רוה"ח הודה כי
4 הסכום שבשנת 2019 הוגדר בזמן אמת כ"דיבידנד" עליו שולם מס דיבידנד, הפך בשנת 2020
5 ל"הלוואת בעלים", על אף שכבר שולם בגינו מס דיבידנד. ובלשונו: **"זה נראה כאילו זה אותם**
6 **1,950,000** ש"ח" (04.04.23 עמ' 47 ש' 22, וכן 23-24).
- 7 94. מסמך נוסף שצירף האיש מיום 30.03.22 (עמ' 8 למוצגי האיש) מלמד כי רו"ח מדווח לבקשת
8 האיש ועל פי הודעתו כי האיש שילם מס דיבידנד בגין הלוואת בעלים שמשך בסך 1.3 מיליון
9 ש.ח. אלא שהמסמך נערך כשלוש שנים לאחר משיכת הכספים בזמן אמת במועד רכישת הדירה
10 ביום 13.12.18.
- 11 95. עדות רוה"ח סדקה בלשון המעטה את טענת האיש לפיה נמשכו כספים כהלוואה מהחברה
12 לטובת רכישה הדירה, ואין לה תימוכין זולת טענת האיש, אשר אף לא נבדקה על ידי רוה"ח,
13 כפי שהעיד: **"באישור שלי מצוין שהחברה העמידה הלוואת בעלים [איש] והשימוש**
14 **בכספים נעשה על פי הודעתו אליי. לא בדקתי שהכסף שיצא מהחברה והלך להלוואת בעלים,**
15 **שימש. אני יכול להגיד שאני יודע שזה היה די מתאים לתשלומים שהיה צריך לבצע לרכישת**
16 **הדירה"** (04.04.23, עמ' 46 ש' 4-6).
- 17 96. כך גם השיב רוה"ח לשאלת בית המשפט:
18 **"ש. למה במסמך שהוצאתם ביום 30.3.2022 היה צורך לכתוב בסוגריים "על פי הודעתך**
19 **נמשך לשם רכישת מגורים... " שבשאר המסמכים המשיכות לא הוסבר למה.**
20 **ת. אני מניח שהתבקשנו לציין את סיבת המשיכה אבל לא יכולנו לציין שזה הכסף שימש**
21 **למקור כזה וכזה. לא עקבנו אחר נתיב הכסף"** (04.04.23, עמ' 51 ש' 1-5).
- 22
23 97. אם לא די בכך, האיש הודה בחקירתו כי הוא הציג בפני האישה מצג לפיו קיים חוב לחברה
24 בסך של 4 מיליון ש"ח וכי החברה בקשיים כלכליים, על אף שבפועל הוא כבר שילם מס דיבידנד
25 לחברה על אותם דיבידנדים שמשך מהחברה, ולמעשה לא היה כלל חוב לחברה:
26 **"ש. תאשר לי שבמסגרת השיחה הזו אתה מציג למי שיש הלוואה לחברה ושהמצב של**
27 **החברה לא טוב ושחייבים להבריא אותה.**
28 **ת. בזמנו כפי שרואה החשבון שלי ציין וכפי שאני חוזר ומדגיש, ועל פי הוראות סדרי הדין**
29 **של מס הכנסה, כל דיבידנד ולא משנה באשר הוא, מתחיל בהלוואה. קרי, ככל שלקחתי**
30 **כסף מהחברה בזמנו ועד שלא שילמתי בגינו מס דיבידנד הוא מוגדר כהלוואה ועל כן הוא**
31 **מוצהר כהלוואה ובמעמד ה- דיבידנד קיבל את כל האסמכתאות הנדרשות, ה- דיבידנד מוגן**
32 **לעבר, להווה ולעתיד על פי סעיף 25 להסכם הממון.**

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 39860-09-20

תה"ס 39922-09-20

תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

- ש. למה לא אמרת למ' באותו יום מדובר ב- דיבידנד שמשכתי מהחברה ומגיע לי אותו על פי הסכם הממון. הגרסה שלך לאורך כל ההליך הייתה מדובר בהלוואה שאני צריך להחזיר לחברה, בשעה שאתה עושה עם מ' את השיחה הזו, כבר שולמו מסים על דיבידנדים משנת 2018-2019.
- ת. אבל שולמו מסים, זה היה מחודש אוקטובר."
98. טענת האיש כי האישה מאשרת ומודה בשיחה מוקלטת כי יש להשיב לחברה שבבעלות האיש סך של 4 מיליון ₪, מטעה, שכן מעיון בתמליל השיחה שהוקלטה מיום 26.10.20 (נספח 9 למוצגי האיש) עולה כי האמירה של האישה נאמרה כחלק ממשא ומתן שהתנהל בין הצדדים שלא הבשיל לידי הסכם. בשום מקום אחר, לרבות בהסכם הממון ולא בכל עדות או ראיה אחרת בכתב, ניתן ללמוד על ידיעת האישה אודות קיום החוב הנטען לחברה והתחייבותה יחד עם האיש להשבת סכום הנ"ל לחברה.
99. בכל מקרה, כאשר התנהל הדיאלוג שהוקלט בין האישה לאיש, האישה סמכה על טענותיו של האיש באופן מוחלט, לא בדקה את הדברים שנאמרו לה על ידו, ואמרה את שאמרה על סמך המידע שניתן לה על ידי האיש.
100. באותו אופן יש להתייחס ל"הסכמים" אליהם מפנה האיש מיום 26.10.20 ומיום 09.11.20 (נספח ג' לכתב ההגנה), לפיהם האישה התחייבה לכאורה להחזיר את הכסף לחברה (ע"ס 4 מיליון ₪) ובמה שנשאר להתחלק חצי חצי; בראש המסמך נכתב שאין נפקות משפטית למסמך והכל בגדר מחשבה בלבד. לא זו בלבד אלא שכל הסכם רכוש בין בני הזוג נדרש להיות מאושר על ידי בית המשפט, כך שאין כל נפקות למסמך שצורף.
101. לכך יש להוסיף כי הן מעדות רוה"ח והן מעדות האיש עולה כי נכון להיום אין לאיש כל חוב לחברה, אף לא הלוואת בעלים לחברה ביחס לסכומים שנמשכו כ"דיבידנדים" בזמן אמת, מאחר ששולם עליהם מס דיבידנד (04.04.24, עדות רוה"ח בעמ' 46-47, עדות האיש בעמ' 60).
102. ההלוואה לכאורה לא נרשמה בשום מקום, זולת מכתב מרו"ח שנערך לאחר מועד הקרע ע"פ הודעת האיש ולבקשתו. לא הוצג הסכם הלוואה מהחברה, לא תנאי החזר ולא מועד החזר, ואף לא הוכחו הסכומים המדויקים אשר לכאורה ניטלו מהחברה כאמור.
103. מכל מקום, גם אם מדובר בחוב של האיש כלפי החברה, אשר הוא בעל המניות בה, ממילא אף אין לכך נפקות, שכן סעיף 21 להסכם הממון פוטר את האישה מכל חובותיו של האיש: "בין אם פרטיים ובין בחברות או בכל עסק שבבעלותו" ואלו "יונחו על כתפי האיש בלבד ולא אישה אין כל שותפות או אחריות לגבי החובות".

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 39860-09-20

תה"ס 39922-09-20

תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

- 1 104. לסיכום, האיש לא הוכיח כי הסך של 4 מילון שו שהועברו מהחברה לצורך רכישת הדירה
2 המשותפת הוא הלוואת בעלים או כל הלוואה אחרת שנטל האיש מהחברה, ושהוא או הצדדים
3 התחייבו להשיב לחברה אותו. לפיכך גרסת האיש בעניין זה נדחת.
- 4 105. אוסיף כי גם אם האיש היה מצליח להוכיח שאכן מדובר בהלוואה שניתנה על ידי החברה
5 לצורך רכישת הדירה, הרי שמאחר והזכויות בהתאם לחוזה הרכישה נרכשו במשותף ובאופן
6 שווה, ולא נחתם הסכם הלוואה בין החברה לבין האישה, הרי שעל פי הסכם הממון, הלוואות
7 אותן נטל האיש הן חלק מרכושו הנפרד, ועל כן הוא זה שנדרש לפרוע אותן.
- 8 106. אף הטענה כי מדובר בכספי דיבידנד מוגנים של האיש, נדחת, ואסביר; אמנם סעיף 25 להסכם
9 הממון קובע כי: "כל הזכויות, טרם יום הנישואין ולאחריו, הנובעות מעבודתו של מי
10 מהצדדים לרבות אך מבלי לפגוע בכלליות האמור לעיל, ... דיווידנדים, ... וכיוצא ב"ב הרשומות
11 על שם מי מהצדדים – גם אם אילו נעשו באופן פרטי ולא בהכרח ממקום עבודה, תהינה
12 בלעדיות לצד שעל שמו הן רשומות". עם זאת, הסעיף אינו רלוונטי ביחס לסכומים הנטענים
13 בסך 4 מיליון שו, אשר שולמו לצורך רכישת דירה משותפת ובחלקים שווים, ובכך התערבבו
14 ברכוש המשותף.
- 15 107. בפסק דין שניתן בבית המשפט המחוזי חיפה בעמ"ש 38445-08-17 פלוני נ' פלונית [פורסם
16 בנבו] (פס"ד מיום 05.10.2018), נקבע כי אף אם נניח שכל מימון רכישת הבית היה מכספים
17 עצמאיים של האיש, הרי שעם רכישת הבית מלכתחילה במשותף עם האישה ונרשם על שם
18 הצדדים בחלקים שווים, איבדו הכספים מצביונם: "ככל שכספים עצמאיים של בן הזוג
19 הושקעו במסגרת החיים המשותפים או הנישואין בנכס/בית שנרכש מלכתחילה על-שם שני
20 בני הזוג ונרשם, או היה בתהליך רישום על-שם שניהם, כי אז קיימת אפשרות כי
21 היתה כוונת שיתוף מלאה בנכס. זאת הגם שהנכס נרכש רובו או כולו מכספים עצמאיים של
22 אחד מבני הזוג, באופן שהכספים העצמאיים של בן הזוג מאבדים את צביונם ככאלה עם
23 רכישת הנכס/הבית במשותף, כטענת האישה בערעור זה."
- 24 108. מכאן שגם אם תתקבל טענת האיש כי מדובר בכספי דיבידנדים, הרי שכספים אלו התערבבו
25 עם כספים אחרים ששולמו לרכישת הדירה והוטמעו ברכוש המשותף, על אף שהכספים
26 הועברו תחילה מהחשבון העסקי לחשבונו הפרטי ולא לחשבון המשותף.
- 27 109. הפסיקה קובעת כי מקום שנרשם הנכס על שם שניים בחלקים שווים, אולם הייתה השקעה
28 בלתי שוויונית ברכישת הנכס, הרי שהדבר מהווה מתנה שהושלמה. ראו: עמ"ש (מחוזי – חי')
29 61008-06-13 נ.מ.א. נ' נ.י.א. [פורסם בנבו] (11.06.2014).

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 39860-09-20

תה"ס 39922-09-20

תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

110. על פי ההלכה הפסוקה, משנרכש נכס במשותף (ונרשם במשותף) אין כלל מקום לחקור מהו מקור הכספים אותם השקיע כל אחד מן הצדדים בנכס. בנסיבות אלו, ככלל לא תישמע טענת אחד הצדדים כי השקיע יותר מחברו ברכישה וכי בשל כך עומדות לזכותו זכויות בעלות ביותר מאשר מחצית הנכס. יצוין כי בקשת רשות ערעור שהוגשה על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בחיפה נדחתה (בע"מ 4480/14 פלוני נ' פלוני, [פורסם בנבו] (פס"ד מיום 30.07.2014)).
111. נוכח ההלכה שבדין, מקום בו נכס מקרקעין, ובפרט דירת מגורים משותפת, נרכשה במשותף על ידי שני הצדדים, בלא שנערך הסכם לגבי מימון רכישתה ויחס הזכויות בה- הרי שאין כל מקום לעריכת התחשבות בין בני הזוג באשר לאופן רכישת הנכס ו/או מימונו (לרבות מיהות הצד ששיפץ, השבית, הביא הון עצמי גדול יותר וכיו"ב).
112. לא ניתן כל הסבר מניח את הדעת מצד האיש ביחס לאי תיעוד סכומי השקעתו בפועל ממקורותיו לעומת אלו של האישה, בהתאם להוראות הסכם הממון. עדות האיש בעניין זה הותירה סימני שאלה ולא הוכח כי אומד דעת הצדדים וכוונתם עובר לרכישת דירת המגורים ובמועד בו שילם את הסכומים הנטענים בזמן אמת, היתה כי שיעור זכויותיהם בדירת המגורים לא יהיה שווה, אלא, בהתאם לגובה השקעותיהם (04.04.23 עמ' 66 ש' 36 עד עמ' 67 ש' 2).
113. שוכנעתי כי הצדדים רכשו את הדירה כנכס משותף, לאחר שהביאו לעולם שני ילדים, וכל אחד מהם תרם למאמץ המשפחתי המשותף, וזאת במקביל ומבלי שנסתר משטר הרכוש הנפרד, אותו קבעו הצדדים בהסכם הממון שאושר וקיבל תוקף של פסק דין.
114. יתרה מזאת, דווקא בגלל משטר הרכוש הנפרד על פיו נהגו הצדדים, היה צורך, וכך נעשה בפועל, ברישום זכויות שני הצדדים בחלקים שווים, כפי שנרשם בחוזה, על פיו נרשמה הערת אזהרה, ואף החל הליך הרישום של הדירה בהתאם לזאת.
115. הוראת סעיף 19 להסכם הממון אליה מפנה האיש, לפיה "שני הצדדים מסכימים כל תחלוף או שחלוף של רכוש בזמן הנישואים לא ישנה את זכותו המקורית של אותו בן זוג ברכוש", אינה רלוונטית לכספים ששולמו לרכישת דירת מגורים במהלך החיים המשותפים ונרשמה במוסדות שונים בחלקים שווים על שם שני הצדדים, הוראה זו רלוונטית לכל נכסיו החיצוניים של האיש, לרבות החברות שבבעלותו, העסקים שבבעלותו, שאכן נשמרו ונשמרים ככאלה. סעיף 19 להסכם הממון דלעיל, אינו יכול לחול על הסך של 4 מיליון ₪, אשר שולם לצורך רכישת דירת המגורים המשותפת, מאחר שבעצם רישומן של הזכויות בדירה על שם שני הצדדים בחלקים שווים, גדע, האיש את שמות התואר לפעולות המתוארות בסעיף 19:

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 39860-09-20

תה"ס 39922-09-20

תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

1 "תחלוף" או "שחלוף". בהתנהגותו, שינה האיש את "מצב הצבירה" של ארבעת מיליון
2 השקלים, מכסף בלעדי שלו, לזכויות על נכס מקרקעין משותף לאישה ולו, אשר אף נרשמו
3 ככאלה.

4 הכרעה

5

6 116. האיש, לא עמד בנטל ההוכחה שרפץ עליו להוכיח את טענתו כי הכספים הנטענים בסך 4 מיליון
7 נ"ש ששולמו ממקורותיו, לרבות מהחברה שבבעלותו, הם כספי הלוואה או כספים מופרדים
8 שיש להחריג ולהשיבם לאיש, בטרם חלוקת תמורת מכירת הדירה.

9 117. אין כל הסכם להלוואה הנטענת, הראיה הדחוקה היחידה בה נאחז האיש היא תכתובת מרו"ח
10 שלו, שלא נערכה בזמן אמת, אלא נערכה לאחר מועד הקרע. לא רק שלא הוכח כי מדובר
11 בהלוואה, אלא הלכה למעשה הוכח כי מדובר בדיבידנד שמשך האיש מהחברה בבעלותו.

12 118. החברה בבעלות האיש, לאיש שליטה מוחלטת עליה, ועל הכספים בה. ההתחשבנויות שלו מול
13 החברה נערכות על ידו באופן בלעדי, ועל פיו יישק דבר. על פי עדות האיש עצמו, הוא המחליט
14 כיצד יוגדר כסף שלקח מהחברה, כהלוואה או כדיבידנד, כי האישה אינה מבינה מה ההבדל
15 בין הלוואה לדיבידנד, וכי הוא לא זוכר מה אמר לה בנוגע לאותם כספים (04.04.23 עמ' 61 ש'
16 15-25). יש לזכור, כי בין הצדדים הוסכם כי האישה אינה חבה בחובות האיש בהתאם לסעיף
17 21 להסכם הממון.

18 119. האיש הוכיח כי מצב הדברים היה הפוך בדיוק מזה שהוא טוען לו. במועד רכישת הדירה או
19 בסמוך לכך, האיש ידע גם ידע בדיוק אילו סכומים הוא הביא ממקורותיו הבלעדיים, ובכל
20 זאת בחר לרכוש את הדירה במשותף ובאופן שווה עם האישה, ואכן כך הדירה נרשמה
21 במוסדות השונים, וכך תירשם לאחר השלמת הליכי הרישום על ידי החברה שמבצעת את
22 רישום הבית המשותף בבניין בו נמצאת הדירה.

23 120. המסכת העובדתית והראייתית שנארגה בפניי מלמדת, כי האיש הטמיע וערבב כספים
24 ממקורות שונים, לרבות מכסף בלעדי שלו, או כסף שנמשך כדיבידנד מהחברה שבבעלותו.
25 כספים אלה הושקעו בדירה שנרכשה על ידי שני הצדדים כדי לשמש דירה למגורי הצדדים,
26 כפי שכך היה בפועל עובר לפרידת הצדדים. הדירה נרשמה במוסדות השונים לטובת שני בני
27 הזוג ללא אפיון שיעור זכויותיהם, לרבות באמצעות הערת אזהרה, כפי שנקבע בפסק הדין
28 מיום 11.09.22.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 20-09-39830 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 20-09-39860

תה"ס 20-09-39922

תלה"מ 22-06-11541

תיק חיצוני:

1 121. בנסיבות אלה הכספים ששולמו לרכישת הדירה המשותפת איבדו את צביונם כ"נכס חיצוני",
2 הוטמעו והתערבבו בכספים ששולמו לצורך רכישת הדירה, והתנהלות זו מצביעה על כוונת
3 השיתוף של האיש בנוגע לכספים אלה, שכן התוצאה היא דירת מגורים משותפת בבעלות שני
4 הצדדים בחלקים שווים.

5 122. לאור כל המפורט לעיל, ובהמשך לפסק הדין החלקי מיום 11.09.22, הדירה תימכר ולאחר
6 פירעון הלוואת המשכנתא הרובצת עליה והוצאות מכירתה, התמורה תחולק באופן שווה בין
7 הצדדים.

8

9

תלה"מ 22-06-11541 התביעה לדמי שימוש

10 123. עותרת האישה לקבלת דמי שימוש בגין השימוש שעשה האיש בדירת הצדדים החל מהיום
11 שהאישה עזבה את הדירה ביום 16.11.20 בהסכמת הצדדים ועד למועד פינוי האיש מהדירה.
12 לטענתה שני הצדדים הסכימו כי מדובר בהסדר זמני בלבד מבלי לוותר על טענותיה. בתע"ר
13 ובסיכומים טענה כי לפי הדין והפסיקה, החיוב נוצר ממועד גירושי הצדדים ביום 26.10.20.

14 124. לטענת האישה, מאז שהופרדו מגורי הצדדים, האיש המשיך להתגורר בדירה, מתבצר בה
15 ועושה בה שימוש בלעדי מבלי לשלם לה דמי שימוש ראויים. בנוסף לטענתה האיש התנגד
16 לרוטציה עם האישה במגורים בדירה, והוא מתנגד לפירוק השיתוף כפי שנקבע לביצוע בהסכם
17 הממון בתוך שלושה חודשים, ואף לאחר פסק הדין מיום 11.09.22.

18 125. עוד לטענת האישה, מאז שעזבה את הדירה היא נאלצה לשאת בהוצאות שכירות גבוהות אשר
19 עומדות כיום על סך של 11,000 ₪, בעוד שדמי המדור המשולמים לה עומדים על סך של 3,800
20 ₪ בלבד. בנוסף האישה חויבה לשלם מחצית מתשלומי המשכנתא, על אף שהיא אינה
21 מתגוררת בדירה ולא מקבלת כל תשלום בגינה.

22 126. לאור האמור, מבקשת האישה לקבוע כי האיש חב בתשלום דמי שימוש עבור חלקה בדירת
23 המגורים החל ממועד גירושי הצדדים ועד למועד פינוי בפועל, וכן לקבוע את דמי השימוש
24 בסך של 12,500 ₪, שהם מחצית הסכום של 25,000 ₪- בהתאם לסכום שפרסם האיש במסגרת
25 הצעת הדירה להשכרה, מאחורי גבה וללא ידיעתה.

26 127. לטענת האיש, האישה אינה זכאית לדמי שימוש ראויים בדירה, וגם ע"פ הסכם הממון היא
27 אינה זכאית לקבלם. האישה עזבה את הדירה מרצונה ובמסגרת הסכמות שגובשו בין הצדדים
28 ביום 07.10.20, לפיהן האיש יחזור לדירה והאישה תעזוב את הדירה כנגד קבלת תשלום של

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 39860-09-20

תה"ס 39922-09-20

תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

- 1 200,000 ₪ ששולמו על ידי האיש, על חשבון התחשבות כספית עתידית. אחרת, האיש לא היה
2 מסכים לשלם את הסכום הנ"ל.
- 3 128. עוד לטענת האיש, ככל ובית המשפט יחייב את האיש בחיוב דמי שימוש, אז יש לו זכות קיזוז
4 של כל הכספים אותם שילם על חשבון האישה בגין המשכנתא והוצאות הבית, כאשר האישה
5 התגוררה בדירה בזמן צו ההגנה שניתן כנגד האיש, בסך כולל של 44,000 ₪.
- 6 129. האיש נשאל בחקירתו בעניין דמי השימוש והשיב כי לא מגיע לאישה דמי שימוש מאחר שהן
7 בהסכם הממון והן במסגרת ההסכמות בין הצדדים בהליך צו ההגנה, לפיהן האיש יחזור
8 הביתה, לא הוסכם כי האיש ישלם לאישה דמי שימוש, בפרט כאשר היא אינה משלמת
9 משכנתא (04.04.23 עמ' 64 ש' 15-21, עמ' 65 ש' 10-12).
- 10 130. הבסיס לחיוב שותף במקרקעין בתשלום דמי שימוש ליתר השותפים קבוע בסעיפים 31(א) ו-
11 33 בחוק המקרקעין, התשכ"ט-1969: "31(א). ... רשאי כל שותף, בלי הסכמת יתר השותפים
12 להשתמש במקרקעין המשותפים שימוש סביר, ובלבד שלא ימנע שימוש כזה משותף אחר ...
13 33. שותף שהשתמש במקרקעין משותפים, חייב ליתר השותפים לפי חלקיהם במקרקעין,
14 שכר ראוי בעד השימוש".
- 15 131. בהתאם להלכה הפסוקה, החובה לשלם דמי שימוש ראויים קיימת "כאשר השותף האחד
16 השתמש במקרקעין באופן בלעדי, באופן שנמנע מיתר השותפים להשתמש אף הם באותם
17 מקרקעין" (ראו: ע"א 1492/90 זרקא נ' פארס [פורסם במאגרים] [פורסם בנבו] (20.1.1993)).
- 18 132. בהמשך להלכת זרקא לעיל, נפסק שככלל, בן זוג העוזב את דירת המגורים מרצונו אינו זכאי
19 לדמי שימוש ראויים, שכן אינו יכול להפוך באחת את בן הזוג האחר ל"שוכר בעל כורחו"
20 (ראו: בע"מ 9881/05 פלוני נ' פלונית [פורסם במאגרים] [פורסם בנבו] (9.4.2006) ע"מ
21 (ירושלים) 320/02 ורדה עפל-רפאלי נ' עמיחי עפל [פורסם במאגרים] [פורסם
22 בנבו] (13.10.2002)).
- 23 133. עם זאת, לצד קביעה זו הכירה הפסיקה בכך שגם כאשר אחד מבני הזוג עוזב את
24 הבית המשותף בתקופה הקשה של פירוק הקשר, אין בכך כדי להעיד כי הוא מוותר על
25 זכויותיו "מעתה ועד עולם" (ר' ע"מ 9126/05 פלונית נ' פלוני [פורסם בנבו]).
- 26 134. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים, הן בכתבי הטענות והן בדיונים, מצאתי כי דין התביעה
27 להתקבל באופן חלקי.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 39860-09-20

תה"ס 39922-09-20

תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

- 1 135. החל מחודש 05/20 החלו הצדדים לנהל הליכים משפטיים שונים בבית משפט זה וביניהם
- 2 בקשה שהגישה האישה למתן צו הגנה כנגד האיש במעמד צד אחד. ביום 15.07.20 ניתן צו
- 3 במעמד צד אחד לפיו נאסר על האיש להתקרב לדירת הצדדים. בדיון במעמד הצדדים מיום
- 4 27.07.20 ניתן תוקף להסכמות הצדדים לפיהן האיש לא ייכנס למתחם המגורים ולדירה עד
- 5 להחלטה אחרת, והצדדים מבקשים לקבוע דיון לעוד כ-60 ימים.
- 6 136. ביום 01.10.20 הגיש האיש בקשה במסגרת הליך צו הגנה לאפשר לו לשוב לדירה. נקבע דיון
- 7 במעמד הצדדים שהתקיים ביום 07.10.20, ובסיומו הצדדים הגיעו להסכמות נוספות, ובכללן:
- 8 עד ליום 01.02.21 האישה תישאר בדירה מבלי לוותר או להודות בכל טענה, במועד זה ייכנס
- 9 האיש לדירה. עוד הוסכם כי בתוך ארבעה ימים מעזיבתה, יופקדו בידי בא כוחה דאז סך של
- 10 200,000 ₪ על חשבון התחשבות עתידית בכספים.
- 11 137. האישה כאמור טוענת כי החיוב הכספי בגין דמי השימוש בדירת הצדדים נוצר מהמועד שעזבה
- 12 את הבית בפועל ביום 16.11.20, וזאת על רקע התנהלות אלימה של האיש בגינה הוגשה בקשה
- 13 לצו הגנה ביום 15.07.20.
- 14 138. על אף שמגורי הצדדים הופרדו בחודש 07/20, הם התגרשו בחודש 10/20, והאישה עזבה את
- 15 הבית בחודש 11/20 - רק בחודש 06/22 הגישה את התביעה לקבלת דמי שימוש. לא ניתן הסבר
- 16 מניח את הדעת מדוע התביעה הוגשה בחלוף כשנתיים מאז שהופרדו מגורי הצדדים, כאשר
- 17 בחודש 09/20 הגישה תביעות בעניינים אחרים כנגד האיש.
- 18 139. ביחס לתקופה הראשונה מיום שעזבה האישה את דירת הצדדים ועד להגשת תביעה לדמי
- 19 שימוש, מצאתי כי האישה לא זכאית לדמי שימוש, הואיל ובהתאם להסכמת הצדדים
- 20 במסגרת הליך צו ההגנה, הסכימו שניהם כי האישה תעזוב את הדירה בכפוף לתשלום הסך
- 21 של 200,000 ₪, על חשבון התחשבות עתידית בין הצדדים.
- 22 140. שונה המצב ביחס לתקופה שחלה מהמועד בו הוגשה התביעה לקבלת דמי שימוש ראויים
- 23 ואילך. ממועד זה, גילתה למעשה האישה עמדתה כי אינה מסכימה שהאיש יעשה שימוש
- 24 בלעדי בדירה, כפי שעשה ועודנו עושה כן. מכאן שקמה לה עילת תביעה לדמי שימוש ראויים
- 25 ממועד הגשת התביעה ביום 06.06.22.
- 26 141. בנסיבות אלה, ולאור קביעתי בפסק דיני מיום 11.09.22 כי מדובר בדירה משותפת השייכת
- 27 לשני הצדדים בחלקים שווים וכי יש לפרק את השיתוף בה, אני קובעת כי האישה זכאית לדמי
- 28 שימוש ראויים בגין מגוריו הייחודיים של האיש בדירה המשותפת, החל מיום הגשת התביעה
- 29 06.06.22 ועד למועד הפינוי בפועל. נותר לקבוע אפוא את שיעור דמי השימוש.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 39860-09-20

תה"ס 39922-09-20

תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

- 1 142. במסגרת ההליכים מונה השמאי מר זהר עירון כמומחה מטעם בית המשפט, להגשת חוות דעת,
2 הן בשאלת שווי השוק של דירת המגורים של הצדדים במיזם "xxx", והן בעניין דמי השימוש
3 הראויים בדירה. ביום 12.03.23 הוגשה חוות הדעת אשר קבעה כי דמי השימוש החודשיים
4 הראויים בדירה עומדים על סך של כ-20,500 ₪.
- 5 143. יצוין כי לפני כן ביום 16.11.21 הוגשה חוות הדעת שאלת שווי השוק של הדירה אשר קבעה כי
6 שווי השוק של הזכויות הבעלות בדירה הוא בסכום כולל של 8,700,000 ₪.
- 7 144. חוות דעת השמאי לא נסתרה ולפיכך אני מקבלת את חוות הדעת ומעמידה את דמי השימוש
8 הראויים לאישה בהתאם לממצאי חוות הדעת.
- 9 145. אשר על כן, האיש ישלם לאישה דמי שימוש ראויים החל מיום 06.06.22 ועד למועד החתימה
10 על חוזה למכירת הדירה המשותפת, וזאת בשיעור מחצית מדמי השימוש הראויים שנקבעו
11 בחוות דעת השמאי בסך 20,500 ₪, קרי- 10,250 ₪.
- 12 146. מהסכום שנקבע, יקוזזו מחצית מתשלומי הלוואת המשכנתא בהם נשא האיש לבדו החל
13 מהמועד שהאישה עזבה את הדירה ביום 16.11.20 ובהתחשב בסכומים בהם נשאה האישה,
14 אם נשאה, עבור תשלומי הלוואת המשכנתא.
- 15 147. כמו כן מתוך חלקה של האישה בתמורה עבור דירת המגורים, יועבר הסך של 200,000 ₪ אל
16 האיש כנגד הסכום ששולם לה על חשבון התחשבות עתידית על פי הסכמה שהושגה ביום
17 07.10.20.

18

19

הזכויות ברכב xx

- 20 148. האישה טוענת כי בחזקתה רכב מסוג xx אשר רשום על שם האיש, אך היה בשימושה הבלעדי
21 מאז ומתמיד לרבות בהסעת הקטינים. לטענתה הצדדים הסכימו בהסכם מיום 18.10.18 כי
22 הרכב יעבור לבעלותה במקרה של פרידה. עם זאת, האיש "חטף" את הרכב מהמוסך באישון
23 לילה ומנע מהאישה לעשות שימוש בו. מאחר שהאישה משלמת את מלוא הוצאות הרכב,
24 מבוקש להורות כי הרכב יועבר לבעלותה ברישום.
- 25 149. לטענת האיש, הרכב המוחזק על ידי האישה שלא כדין שייך לחברה, והוא ניתן לשימושה
26 במסגרת עבודתה בחברה לבד. לאישה אין כל זכות ברכב זה ועליה להשיבו לחברה. מעבר
27 לזכויות האישה בהסכם הממון, אין לאישה כל זכויות נוספות. לטענתו, ההסכם מיום

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 39860-09-20

תה"ס 39922-09-20

תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

- 1 18.10.18 אינו חל מאחר שהוסכם בו כי במידה והאישה תבגוד בו אזי ההסכם בטל, והאישה
2 לטענתו בגדה בו. בנסיבות אלה מבוקש להורות לאישה להשיב את הרכב לחברה.
- 3 150. לאחר ששקלתי את טענות הצדדים ובחנתי את החומר בתיק, מצאתי כי הדין עם האישה
4 בעניין זה.
- 5 151. אכן בהסכם הממון של הצדדים משנת 2012, הסכימו הם בסעיף 27 כדלקמן: **"במידה ולאחד
6 מהצדדים יש כלי רכב בבעלותו והרשום על שמו, הוא, וכל רכב שיחליף אותו בעתיד, יישאר
7 בבעלות בעלית של אותו צד ולא תהיה בו לצד השני כל שותפות או חלק"**.
- 8 152. עם זאת, ביום 18.10.18 האיש חתם על הסכם ספציפי ביחס לרכב הספציפי שבמחלוקת (מוצג
9 27 למוצגי האישה), הנושא את הכותרת: **"רכב xx מספר xxxxxxxx"** ובו האיש מצהיר
10 במפורש **"שבמקרה של פרידה / גירושין ... הרכב הנדון יעבור לבעלותה"**, ומסייג: **"במקרה
11 של בגידה ההסכם מתבטל"**.
- 12 153. חתימת האיש על הסכם זה אינה שנויה במחלוקת. כפי שהאיש גם אישר בדיון מיום 05.10.21
13 כי הוא חתם על ההסכם (עמ' 17, ש' 9). אלא שלטענת האיש, ההסכם מיום 18.10.18 כולל
14 תנאי לפיו במקרה של בגידה ההסכם מבוטל. לטענתו האישה אכן בגדה בו ולפיכך ההסכם
15 בטל. ואולם, טענות האיש בנוגע לבגידה לא הוכחו והאישה אף לא נחקרה על כך בחקירתה.
- 16 154. יצוין כי בדיון מיום 05.10.21 האיש העיד כי הוא הציע לאישה רכבים אחרים במקום הרכב
17 הנדון, וכי הוא מוכן להעביר על שמה רכב אחר שמוכן למסירה, על אף שהוא לא מחויב לכך,
18 אולם האישה מסרבת לקבל (עמ' 16 ש' 15-21).
- 19 155. בהתאם להסכם המפורש, ובהתחשב בעובדה כי האישה עשתה שימוש בלעדי ברכב מאז
20 ומתמיד, ויש להניח שלאיש יש רכב לשימוש שהוא בבעלותו או בבעלות החברה שבבעלותו,
21 מכל המקובץ, הונחה תשתית ראייתית המתאימה להסכמת הצדדים כי הרכב יישאר בחזקת
22 האישה ויועבר לבעלותה, וכך אני מורה.
- 23
- 24 **סוף דבר**
- 25 156. **בתביעת האחריות ההורית**- נקבעה אחריות הורית שווה ומשותפת וכן זמני שהות שווים. ניתן
26 תוקף של פסק דין לחוות דעת מכון שלם ולהמלצות התסקיר, הן בעניין דרכי הטיפול להורים
27 ולקטינים והן בעניין חלוקת זמני ההשות, בכפוף לשינויים שהוסכמו על הצדדים. עד לתאריך

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 39830-09-20 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 39860-09-20

תה"ס 39922-09-20

תלה"מ 11541-06-22

תיק חיצוני:

- 1 03.12.23 יחלו הצדדים טיפול משפחתי והדרכה הורית אצל הגברת אסנת חזן. הצדדים
- 2 מחויבים להתמיד בטיפול לפחות שנה מתחילתו, אלא אם כן, תחליט המטפלת על תקופה
- 3 קצרה יותר.
- 4 157. אומר כי שני ההורים חוו סערה קשה בחייהם, ולעיתים, נעדרו יכולת להשאיר אותה מחוץ
- 5 למערכת היחסים של כל אחד מהם עם הקטינים. הקטינים זכו בשני הורים טובים ומיטיבים,
- 6 ובית המשפט מצפה ומקווה כי לאחר פרסום פסק הדין, ההורים יותירו את הסערה ביניהם
- 7 מאחור ויתרכזו בשיקום מצבם הרגשי של הקטינים ויפעלו אך ורק למען טובתם וצמיחתם.
- 8 158. **בתביעת המזונות**- האב ישלם סך של 3,000 ₪ בחודש עבור מזונותיו וצרכיו של כל אחד
- 9 מהקטינים, ובסה"כ 6,000 ₪ בחודש עבור שני הקטינים, ללא חיוב בהוצאות מדור (החל
- 10 מהמועד בו תימסר חזקה בדירה בxxxxxx לה האם זכאית לפי הסכם הממון או מהמועד בו
- 11 תשולם מחצית מהתמורה בגין הדירה המשותפת, על פי המוקדם ביניהם), אך כולל השתתפות
- 12 בהוצאות אחזקת מדור של הקטינים. כמו כן, הצדדים יישאו ביחס של 70% האב ו-30% האם
- 13 בכל הוצאות החינוך הנדרשות על ידי המסגרות החינוכיות בהן לומדים הקטינים, ובהוצאות
- 14 רפואיות חריגות של הקטינים, שאינן מכוסות על ידי הביטוח הרפואי הציבורי, בהתאם
- 15 להמלצת גורם מוסכם, ובהעדרו- בהמלצת הגורם החינוכי / הרפואי הרלוונטי.
- 16 159. **במחלוקת שנתרה בתביעה לאכיפת הסכם**- נקבע כי הסך של 4 מיליון ₪ שבאו ממקורותיו
- 17 של האיש, אינם כספים שניתנו כהלוואה, וממילא אינם כספים שיש להחריגם מהתמורה
- 18 שתתקבל ממכירת דירת הצדדים. לפיכך נקבע כי יתרת התמורה בגין מכירת הדירה תחולק
- 19 בין הצדדים בחלקים שווים ביניהם, בניכוי החזר הלוואת המשכנתא והוצאות המכירה.
- 20 160. **בתביעה לדמי שימוש**- האיש ישלם לאישה מחצית מדמי השימוש הראויים שנקבעו בחוות
- 21 דעת השמאי, קרי- סך 10,250 ₪, החל ממועד הגשת התביעה ביום 06.06.22 ועד למועד
- 22 החתימה על חוזה למכירת הדירה המשותפת, בין אם לצד ג', בין אם לאיש. מתוך דמי השימוש
- 23 יקוזזו מחצית מתשלומי הלוואת המשכנתא בהם נשא האיש ובהתחשב בסכומים ששילמה
- 24 האישה, אם שילמה.
- 25 161. **הרכב מסוג xx**- יישאר בחזקת האישה ויועבר לבעלותה, בתוך 30 ימים ממועד פסק הדין.
- 26 162. סך של 200,000 ₪, בהתאם להסכמות הצדדים מיום 07.10.20, ינוכה לטובת האיש מחלקה
- 27 של האישה בתמורה ממכירת הדירה המשותפת.

בית משפט לענייני משפחה בראשון לציון

תלה"מ 20-09-39830 ר' נ' ת' ל'

תלה"מ 20-09-39860

תה"ס 20-09-39922

תלה"מ 22-06-11541

תיק חיצוני:

1 163. לנוכח תוצאת פסק הדין, האיש מחויב בהוצאות האישה בסך של 59,000 ₪ שישולמו לה בתוך
2 60 ימים ממועד פסק הדין, שאם לא כן- יישאו ריבית והצמדה ממועד פסק הדין ועד למועד
3 התשלום בפועל.

4 164. פסק הדין מותר לפרסום ללא פרטים מזהים.

5 165. משתמו ההליכים, התיקים ייסגרו.

6

7 ניתן היום, י"ד כסלו תשפ"ד, 27 נובמבר 2023, בהעדר הצדדים.

8

מירה רוז פלאי, שופטת

9

10

11

12